

Ulmus americana 'Princeton'

Wysokość	20 m
Szerokość	10-15m
Korona	oval, half-open crown
Kora i gałęzie	twigs brown-green, bark light grey-brown, slightly grooved
Liście	obovate, green, 5 - 15 cm
Kolor jesienny	żółty
Kwiaty	in dense clusters, reddish green, March/April
Owoce	flat winged nutlets, round, green, sometimes slightly red
Kolce/ciernie	None
Toksyczność	Zwykle nie jest toksyczne dla ludzi, większych psów czy zwierząt hodowlanych.
Rodzaj gleby	fertile, moist and airy, tolerates limy soil
Wilgotność podłoża	Dobrze znosi mokre podłoże, Odporny na krótkie podtopienie
Wymagania stanowiskowe	Toleruje utwardzoną nawierzchnię
odporność na mróz	3 (-40,0 do -24,5 °C)
Odporność na wiatr	fairly to good
Odporność na inne	odporny na mróz (strefa mrozoodporności 1-6), odporny na wiatr
Zastosowanie	aleje i szerokie ulice
Shape	drzewo wysokopienne
Pochodzenie	Princeton, NJ, USA, 1922

W młodym wieku drzewo to naturalnie rośnie dość prosto i wąsko, wymagając niewielkiego lub żadnego przycinania. Później wyrasta na duże drzewo o wysokości do około 20 m i owalnej lub szeroko owalnej koronie. Jasnoszarobrazowa kora jest lekko rowkowana. Liście są odwrotnie jajowate, o długości od 5 do 15 cm i skórzastej teksturze. Jesienią przebarwiają się na kolor od złotożółtego do brązowożółtego. Drzewo zostało wyselekcjonowane w 1922 r. ze względu na atrakcyjny kształt korony. Dopiero później okazało się, że odmiana 'Princeton' ma rozsądną lub dobrą odporność na holenderską chorobę wiązów, przynajmniej w Stanach Zjednoczonych. W Anglii odmiana ta nadal wydaje się chorować. W związku z tym zaleca się stosowanie odmiany 'Princeton' tylko na obszarach, gdzie ryzyko infekcji jest niskie. Pomimo faktu, że korona może stać się nieco stożkowata w późniejszym okresie życia, 'Princeton' nadal nadaje się jako drzewo alejowe i uliczne ze względu na owalny kształt korony. Szczególnie mrozoodporna.